

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขเก้าสิบเอ็ด

การเผยพระวจนะแห่งแม่น้ำ: การเดินทางผ่านความเชื่อมโยงระหว่างขบวนการต่าง ๆ
ในบรรดานิรมิตของดาเนียล

Jeff Pippenger

2024-02-24

ความรู้ที่ถูกเปิดเผยในขบวนการของทูตสวรรค์องค์แรกนั้น
แทนไว้โดยนิมิตแห่งแม่น้ำอูไลในพระธรรมดาเนียล นิมิตนั้นเป็นตัวแทนของดาเนียลบทที่เจ็ด แปด และเก้า
และความรู้ที่ถูกเปิดเผยในขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สามนั้น แทนไว้โดยนิมิตแห่งแม่น้ำฮิดเดเคล
ซึ่งเป็นตัวแทนของบทที่สิบ สิบเอ็ด และสิบสอง
ความเชื่อมโยงระหว่างขบวนการทั้งสองนั้นมีอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์
ขบวนการทั้งสองถูกเชื่อมเข้าด้วยกันโดยระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบหกปี นับจากการกบฏในปี 1863
จนถึงเวลาแห่งอวสานในปี 1989.

ทั้งวาระแห่งอวสาน ในแต่ละขบวนการ ถูกกำหนดหมายไว้ด้วย "เจ็ดเวลา" แห่งเลวินิตี บทที่ยี่สิบหก ลัทธินอกคต
ศาสนาและต่อมาคือลัทธิสันตะปาปาได้เหยียบย่ำสถานะนบัสการและพลโยธาจนถึงวาระแห่งอวสานในปี 1798
ตั้งแต่การกบฏในปี 1863 จนถึงปี 1989 ได้มีการเหยียบย่ำฝ่ายจิตวิญญาณเกิดขึ้น
ดังที่เป็นภาพแทนโดยสิ่งนาสะอิดสะเอียนทั้งสี่ประการในเอเสเคียล บทที่แปด

ช่วงเวลาสี่สิบหกปีนับจากการสิ้นสุดของความพิโรธครั้งแรกจนถึงการสิ้นสุดของความพิโรธครั้งสุดท้ายในปี
ค.ศ. 1844

ซึ่งเป็นช่วงที่พระคริสต์ได้ทรงสถาปนาพระวิหารฝ่ายจิตวิญญาณที่พระองค์เสด็จเข้าไปอย่างฉับพลันในวันที่ 22
ตุลาคม ค.ศ. 1844 นั้น สอดคล้องกับเวลาแห่งอวสานในปี ค.ศ. 1989

จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า

เมื่อพระคริสต์กำลังทรงสถาปนาพระวิหารฝ่ายจิตวิญญาณอีกครั้งหนึ่ง

ซึ่งพระองค์จะเสด็จมายังพระวิหารนั้นอย่างฉับพลันในโมงยามแห่งแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในวิภรณ์บทที่สิบเอ็ด

เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงในปี 1844

ผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญาที่ทรงปรากฏขึ้นโดยฉับพลันเพื่อชำระบรรดาบุตรชายของเลวีให้บริสุทธิ์ แต่ครั้นถึงปี
1863 เลวีเหล่านั้นซึ่งไม่สัตย์ซื่อได้ปฏิเสธชาวสารของโมเสสที่เอเลียห์นำมา

และหันไปพเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในกระบวนการแห่งการทดสอบนั้น ในที่สุด "ผู้ก่อสร้าง" จะปฏิเสธ
"ศิลามุมอก" แห่ง "เจ็ดกาล" แล้วจึงเปลี่ยนผ่านจากขบวนการแห่งฟีลาเดลเฟียไปสู่คริสตจักรแห่งเลาดีเซีย

ในวาระสุดท้าย เมื่อผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญาเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลัน ณ

กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า

พระองค์จะทรงใช้บรรดาเลวีผู้สัตย์ซื่อให้ร้องเรียกแก่ฝูงอินของพระองค์

ผู้สัตย์ซื่อในวาระสุดท้ายจะได้เปลี่ยนผ่านจาก "คริสตจักร" แห่งเลาดีเซียไปสู่ "ขบวนการ" แห่งฟีลาเดลเฟีย

ขบวนการของทูตสวรรค์องค์แรกได้เผยแพร่ข่าวสารที่ถูกทำให้เป็นแบบแผนอย่างเป็นทางการของตนหลังจาก
พระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ได้รับการตีพิมพ์แล้วสองร้อยยี่สิบปี และขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สามได้เผยแพร่
ข่าวสารที่ถูกทำให้เป็นแบบแผนอย่างเป็นทางการของตนหลังจากคำประกาศอิสรภาพได้รับการตีพิมพ์แล้วสอง
ร้อยยี่สิบปี ข่าวสารที่ถูกทำให้เป็นแบบแผนอย่างเป็นทางการของทั้งสองขบวนการได้รับการเสริมฤทธิ์เดชด้วย
การสำเร็จเป็นจริงของคำพยากรณ์เกี่ยวกับอิสลาม ซึ่งมีการเสด็จลงมาของทูตสวรรค์เป็นหมายสำคัญ

การมาถึงของทูตสวรรค์นั้นชี้ให้เห็นถึงการเริ่มต้นของ “การโต้แย้ง” ในฮาบากุกบทที่สอง และนำไปสู่การเผยแพร่แผนตารางของฮาบากุก

ข่าวสารอันทรงฤทธิ์ซึ่งแทนด้วยแผ่นจารึกของฮาบากุกได้นำไปสู่ความผิดหวัง อันเป็นการเปิดเข้าสู่ช่วงเวลาแห่งการรอคอย ซึ่งนำไปสู่ข่าวสารแห่งเสียงร้องเทียงคิน และจบลงด้วยความสำเร็จเป็นจริงของข่าวสารแห่งเสียงร้องเทียงคิน ความขนานกันที่มีอยู่ระหว่างขบวนการทั้งสองเป็นหลักฐานอันเด็ดขาดสำหรับผู้ทีเลือกจะมองเห็น ว่าองค์ประกอบทั้งปวงของประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์นั้นเชื่อมโยงกับ และถูกทำซ้ำอีกในประวัติศาสตร์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ระยะเวลาแห่งฝนชุกปลายฤดูถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้ในขบวนการมิลเลอไรต์ และสำเร็จเป็นจริงในขบวนการของ Future for America พระวิญญานแห่งการดลใจทรงแจ้งแก่ผู้ทีเต็มใจจะฟังซ้ำแล้วซ้ำเล่า ว่ามีเพียงผู้ทีตระหนักรู้ถึงฝนชุกปลายฤดูเท่านั้นทีจะได้รับมัน

ยุคสมัย ขบวนการ และข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู ล้วนได้รับการเป็นภาพแทนไว้ในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์ และคำว่า “recognize” หมายถึงการมองเห็นสิ่งหนึ่งซึ่งท่านได้เคยเห็นมาก่อนแล้ว วิธีเดียวทีจะมองเห็นยุคสมัย ขบวนการ และข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู คือการตระหนักรู้ว่า มันได้ถูกพรรณนาเป็นภาพไว้แล้วในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์ มันยังได้ถูกพรรณนาเป็นภาพไว้ในขบวนการปฏิรูปอันศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ ด้วย ขบวนการมิลเลอไรต์เป็นขบวนการแห่งการเริ่มต้นทีเป็นภาพแทนของขบวนการแห่งการสิ้นสุด และด้วยเหตุนี้จึงมีข้ออ้างทีตรงไปตรงมามากกว่าขบวนการปฏิรูปในยุคก่อน ๆ อีกทียังมีลายพระหัตถ์ของอัลฟาและโอเมกา ผู้ซึ่งทรงพรรณนาจุดจบของสิ่งหนึ่งด้วยจุดเริ่มต้นของสิ่งนั้นอยู่เสมอ

ในการเคลื่อนไหวของมิลเลอไรต์ ได้มีการวางรากฐานไว้ และเสากลางคือพระธรรมดาเนียล บททีแปด ข้อสิบสามและสิบสี่ ข้าพเจ้าตระหนักรู้ว่าซิสเตอร์ไวท์ระบุว่าข้อสิบสี่คือเสากลางและรากฐาน แต่ความจริงทีคือข้อสิบสี่เป็นคำตอบต่อคำถามในข้อสิบสาม คำตอบย่อมาวางเปล่าหากปราศจากความเข้าใจในคำถามทีก่อให้เกิดคำตอบนั้น ข้อสิบสามระบุถึงนิมิตแห่งการเหยียบย่ำลง ซึ่งสำเร็จโดยอำนาจทำลายล้างสองประการ และข้อสิบสี่คือนิมิตแห่งการทีพระคริสต์ทรงฟื้นฟูพระวิหารและพลไฟร์ซึ่งถูกเหยียบย่ำลง นิมิตทั้งสองนี้เชื่อมโยงกันโดยตรงด้วยบริบท ด้วยไวยากรณ์ และด้วยฟิลโมนี ผู้ทรงนับจำนวนอันอัศจรรย์

วิลเลียม มิลเลอร์ถูกทรงใช้ให้ระบุความจริงพื้นฐาน ซึ่งก็คือพระธรรมดาเนียล บททีแปด ข้อสิบสามและข้อสิบสี่ วัลญมณีนชิ้นแรกทีเขาค้นพบคือ “เจ็ดกาลเวลา” ซึ่งเป็นตัวแทนของการเหยียบย่ำในข้อสิบสาม และกรอบความคิดซึ่งเขาสรางโครงสร้างคำพยากรณ์ทั้งหมดของเขาไว้บนนั้นก็คือลักษณะ “อำนาจสองประการทีกระทำให้รกร้าง” ซึ่งปรากฏในข้อสิบสาม มิลเลอร์ได้ระบุอย่างถูกต้องว่า “เครื่องบูชาประจำวัน” ทีเป็นสิ่งน่าสะอิดสะเอียนในข้อสิบสามนั้นคือศาสนานอกกรีต และการล่วงละเมิดของอำนาจทีกระทำให้รกร้างคือสันตะปาปานิยม ในความหมายนี้ “รากฐาน” แห่งกรอบความคิดของมิลเลอร์เอง และ “รากฐาน” ของรากฐานและเสาหลักศูนย์กลาง ทีคือความเข้าใจว่า “เครื่องบูชาประจำวัน” ในบททีแปดเป็นตัวแทนของศาสนานอกกรีต รากฐานของความรู้ทีเพิ่มขึ้นจากประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์ก็คือ “เครื่องบูชาประจำวัน” ในพระธรรมดาเนียล บททีแปด คือศาสนานอกกรีต และพระวิญญานแห่งการดลใจได้ระมัดระวังทีจะระบุว่า “บรรดาผู้ทีประกาศเสียงร้องเรื่องโหมงแห่งการพิพากษา มีความเข้าใจทีถูกต้องเกี่ยวกับเครื่องบูชาประจำวัน”

รากฐานของแสงสว่างที่ถูกนำเสนอว่าเป็น “ความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้น” ณ เวลาอวสานในปี 1989 ก็คือ “เครื่องบูชาประจำวัน” เช่นกัน นี่เป็นเพียงความขนานกันอีกประการหนึ่งที่มาจากพระเจ้า เพื่อจะตระหนักถึงความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นซึ่งถูกนำเสนอไว้ในหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดนั้น จำเป็นต้องประยุกต์ใช้ข้อเขียนของ Ellen White ในข้อเขียนของนาง เธอชี้ให้เห็นว่าประวัติศาสตร์ของข้อที่สามสิบเอ็ดในดาเนียลบทที่สิบเอ็ดจะเกิดซ้ำอีกในข้อสุดท้ายทั้งหลายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด หากปราศจากเบาะแสที่ได้รับการดลใจนั้น การเข้าใจประวัติศาสตร์คู่ขนานของข้อที่สามสิบเอ็ดกับข้อที่สี่สิบและสี่สิบเอ็ดก็จะเป็นภารกิจที่ยากยิ่งกว่ามาก

คำว่า “เครื่องบูชาเนื่องนิത്യ” ในพระธรรมดาเนียลเป็นตัวแทนของลัทธินอกศาสนา และเป็นรากฐานแห่งรากฐานสำหรับพวกมิลเลอร์ไรต์ ทั้งยังเป็นรากฐานของข่าวสารสำหรับขบวนการของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันด้วย อีกทั้งยังเป็นความจริงที่ถูกจงใจทำให้กลายเป็นความผิดโดย “คำมูสา” ที่ถูกนำเข้ามาในคนอาดเวนต์สแห่งเลาดีเซียรุ่นที่สาม ซึ่งมีแบบอย่างไว้โดยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนประการที่สาม คือ “พวกผู้หญิงกำลังรำให้ให้ห่มมุส” ในเอเสเคียลบทที่แปด และโดยการประนีประนอมที่เป็นตัวแทนโดยคริสตจักรที่สาม คือ เปอร์กามอส.

ทิศทางอันทรงพระเจ้า ซึ่งกำกับบทบาทของ “เครื่องบูชาประจำวัน” ในฐานะประเด็นหนึ่งในกาลแห่งฝนชุกปลายฤดูนั้น นำพิศวงอย่างยิ่งโดยแท้ และเกินพ้นความเป็นไปได้ที่มนุษย์จะประดิษฐ์ขึ้นได้ คนรุ่นที่สี่ของแอดเวนต์สแบบเลาดีเซียถูกพรรณนาว่ากำลังก้มกราบดวงอาทิตย์ อันเป็นภาพแทนของการยอมรับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย ซีสเตอร์ไวท์ระบุว่า การได้รับเครื่องหมายนั้นคือการมีความคิดจิตใจเดียวกันกับสัตว์ร้าย และบรรดาผู้ที่เกิดความสับสนเกี่ยวกับความหมายของปฏิปักษ์พระคริสต์ ในที่สุดจะลงเอยอยู่ฝ่ายเดียวกับมนุษย์แห่งบาป ทั้งหมดนี้ได้รับการเป็นภาพแทนไว้โดยพวกผู้เฒ่าในกรุงเยรูซาเล็มในเอเสเคียลบทที่แปด

ในชั่วอายุที่สามและที่สี่ พระเจ้าทรงพิพากษาผู้ที่เกลียดชังพระองค์ และการพิพากษานั้นถูกดำเนินการในขณะที่ชนอีกจำพวกหนึ่งกำลังได้รับตราแห่งการทรงรับรองของพระเจ้า พระคัมภีร์ตอนเดียวกันนั้นเองที่ได้ประทานความสว่างซึ่งวิไลเลื่อม มิลเลอร์จำเป็นต้องมีเพื่อจะตระหนักว่า โรมนอกศาสนานั้นเองที่ถูกนำเสนอว่าเป็น “เครื่องบูชาประจำวัน” ในพระธรรมดาเนียล ทั้งยังเป็นการซึ่งโดยตรงที่สุดถึงมนุษย์แห่งบาป ผู้ซึ่งบรรดาผู้อาวุโสเหล่านั้นก้มกราบอยู่ต่อหน้าในเอเสเคียลบทที่แปด บทนั้นซึ่งพระเจ้าสั่งตะปาปาแห่งอำนาจทำลายล้างประการที่สอง ขณะเดียวกันก็ซึ่งลัทธินอกศาสนาของอำนาจทำลายล้างประการแรกด้วย และความจริงซึ่งเป็นสาระของพระคัมภีร์ตอนนั้นก็คือบทบาทของโรมนอกศาสนา ซึ่งใน 2 เธสะโลนิกาถูกระบุว่าเป็นอำนาจที่ยับยั้งระบอบสันตะปาปาไว้ไม่ให้ขึ้นครองบัลลังก์จนถึงปี ค.ศ. 538

“เครื่องบูชาประจำวัน” ซึ่งเป็นความจริงหลักศิลาของมิลเลอร์ อันทำให้เขาสามารถจัดทำกรอบคำพยากรณ์ที่ตั้งอยู่บนอำนาจสองประการแห่งความรกร้างซึ่งเหยียบย่ำสถานนมัสการและพลโยธาได้นั้น คือความจริงที่เปาโลระบุว่า เป็นความจริงซึ่งถูกปฏิเสธ และซึ่งนำมาซึ่งความล่มหลออย่างแรงกล้าเหนือบรรดาผู้ที่มีไว้ได้รักความจริงนั้นเองในวาระสุดท้าย โดยสอดคล้องกับประวัติศาสตร์คู่ขนาน ความจริงเดียวกันนั้นเอง ซึ่งเป็นความจริงหลักศิลา ได้ทำให้ Future for America สามารถจัดทำกรอบคำพยากรณ์เกี่ยวกับสหภาพสามฝ่ายสุดท้ายในวาระสุดท้ายได้

ยิ่งไปกว่านั้น ความจริงอันเป็นรากฐานนั้น ซึ่งเป็นความจริงอันเป็นรากฐานสำหรับประวัติศาสตร์คู่ขนานทั้งสอง ได้ถูกทำให้กลายเป็น “คำมสา”

ที่กลายเป็นความผิดพลาดพื้นฐานและเป็นความลุ่มหลงอย่างแรงกล้าตามที่เปาโลกล่าวไว้ สำหรับโครงสร้างของข่าวสาร “สันติภาพและความปลอดภัย” แห่งฝนปลายฤดูเทียมเท็จ ที่ประกาศโดยคนเหล่านั้นซึ่งจะไม่ยกเสียงของตนขึ้นอีกเลยและไม่สำแดงการล่วงละเมิดของประชากรของพระเจ้าให้แก่พวกเขาเห็น “เครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์” เป็นตัวแทนของรากฐานของทั้งขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สาม และเมื่อพวกเขาถูกแห่งเลาดีเซียได้พลิกความหมายของสิ่งนี้กลับตาลปัตร โดยระบุว่าสัญลักษณ์ของซาตานเป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์ สัญลักษณ์เทียมเท็จก็ได้กลายเป็นรากฐานของข่าวสารปลอมแปลงแห่งฝนปลายฤดูเทียมเท็จ.

ท่านทั้งหลายจงหยุดนิ่งและประหลาดใจเกิด จงร้องออกมาและรำให้เกิด เขาเมามาย แต่ไม่ใช่ด้วยเหล้าองุ่น เขาชวนเซ แต่ไม่ใช่ด้วยสุราแรง เพราะพระยาห์เวห์ได้ทรงเทวิญญาณแห่งการหลับลึกลงเหนือท่านทั้งหลาย และได้ทรงปิดตาของท่านเสีย คือพวกผู้เผยพระวจนะและบรรดาผู้นำของท่าน พระองค์ได้ทรงคลุมพวกผู้ทำนายเสีย และนิมิตทั้งสิ้นก็กลายเป็นแก่ท่านเหมือนถ้อยคำในหนังสือที่ผนึกตราไว้ ซึ่งเมื่อเขานำไปให้คนที่มีความรู้กล่าวว่า “ขอท่านช่วยอ่านสิ่งนี้เกิด” เขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าอ่านไม่ได้ เพราะมันถูกผนึกตราไว้” และเมื่อหนังสือนั้นถูกนำไปให้คนที่ไม่มีความรู้กล่าวว่า “ขอท่านช่วยอ่านสิ่งนี้เกิด” เขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่มีความรู้” เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสว่า “เหตุฉะนี้ เพราะชนชาตินี้เข้ามาใกล้เราแต่ด้วยปากของเขา และให้เกียรติเราแต่ด้วยริมฝีปากของเขา แต่ใจของเขาได้ห่างไกลจากเรา และความยำเกรงที่เขามีต่อเราก็เป็นแต่บัญญัติของมนุษย์ที่สั่งสอนกันมา ฉะนั้น ดูเถิด เราจะกระทำการอัศจรรย์ท่ามกลางชนชาตินี้ อีก คือการอัศจรรย์และความน่าพิศวง เพราะสติปัญญาของบรรดาคนมีปัญญาของเขาจะพินาศไป และความเข้าใจของบรรดาคนสุขุมของเขาจะถูกซ่อนไว้ วิบัติแก่บรรดาผู้ที่พยายามซ่อนแผนการของตนไว้จากพระยาห์เวห์อย่างลึกเร้น และการงานของเขาก็อยู่ในความมืด และเขาพูดว่า ‘ใครเล่าเห็นเรา?’ และ ‘ใครเล่ารู้จักเรา?’ การที่ท่านทั้งหลายกลับตาลปัตรสิ่งทั้งหลายเช่นนี้ จะต้องถูกนับว่าเป็นเหมือนดินเหนียวของช่างปั้นหม้อหรือ? เพราะสิ่งที่ถูกสร้างจะกล่าวถึงผู้สร้างมันว่า ‘เขามิได้สร้างข้าพเจ้า’ หรือ? หรือสิ่งที่ถูกปั้นขึ้นจะกล่าวถึงผู้ปั้นมันว่า ‘เขาไม่มีความเข้าใจ’ หรือ?” อิสยาห์ 29:9-16

บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหลายได้กล่าวถึงวาระสุดท้าย และการกล่าวมุสาอย่างเปิดเผยเพื่อบิดความหมายของ “กิจวัตรประจำวัน” ให้กลับตาลปัตรนั้น เลียนแบบอย่างใกล้ชิดต่อคำนิยามของบาปที่ไม่อาจได้รับการอภัยได้ การตัดสินใจบุคคลหนึ่งสูญสิ้นไปตลอดกาลนั้น อยู่เหนือทั้งความสามารถและสิทธิอำนาจทางศีลธรรมที่มนุษย์จะมีต่อมนุษย์ด้วยกัน แต่สิ่งที่กำลังถูกชี้ระบุ ณ ที่นี้มิใช่เช่นนั้น

บรรดาผู้ในพระธรรมอิสยาห์ที่กลับเอาสิ่งต่าง ๆ ตาลปัตร ซึ่งเป็นเพียงอีกสำนวนหนึ่งของสิ่งที่อิสยาห์ระบุไว้ในที่อื่นว่าเป็นการเรียกความมืดว่าสว่าง หรือเรียกความสว่างว่ามืด ได้รับการระบุว่าพวกเขาผู้อาวุโสแต่โบราณผู้ปกครองกรุงเยรูซาเล็ม ขณะที่การพิพากษาครั้งสุดท้ายของพวกเขากำลังถูกสำแดงเป็นภาพแทนอยู่.

วิบัติแก่บรรดาผู้ที่เรียกความสว่างว่ามืด และเรียกความมืดว่าสว่าง; ผู้ที่ให้ความมืดเป็นความสว่าง และความสว่างเป็นความมืด; ผู้ที่ให้ความขมเป็นความหวาน และความหวานเป็นความขม! วิบัติแก่บรรดาผู้ที่ฉลาดในสายตาของตนเอง และเห็นว่าตนมีความรอบคอบในทัศนะของตนเอง! วิบัติแก่บรรดาผู้ที่เก่งกล้าในการตีมเหล่าองุ่น และเป็นคนแข็งแรงในการปรุงสุราแรง:

ผู้ที่ยกคนอธรรมให้เป็นผู้ชอบธรรมเพราะสินจ้าง และพรากความชอบธรรมของคนชอบธรรมไปจากเขา!
ฉะนั้น ดังที่ไฟเผาผลาญต่อชัง และเปลวเพลิงเผาผลาญแกลบ
ฉะนั้นรากของเขาทั้งหลายจะเป็นเหมือนสิ่งเน่าเปื่อย และดอกของเขาจะฟุ้งขึ้นไปดลผดคลี:
เพราะเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระราชบัญญัติของพระยาห์เวห์จอมโยธา
และได้ดูหมิ่นพระวาระขององค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล
เพราะฉะนั้นพระพิโรธของพระยาห์เวห์จึงลุกไหม้ต่อชนชาติของพระองค์
และพระองค์ได้ทรงเหยียดพระหัตถ์ออกต่อสู้เขาทั้งหลาย และได้ทรงเขียนตีเขา:
และภูเขาทั้งหลายก็สิ้นสะเทือน และซากศพของเขาทั้งหลายก็ถูกฉีกกระจายอยู่กลางถนนทั้งหลาย
ถึงกระนั้นพระพิโรธของพระองค์ก็ยังไม่หันกลับ แต่พระหัตถ์ของพระองค์ยังเหยียดออกอยู่
และพระองค์จะทรงชูงอัสัญญาแก่ประชาชาติทั้งหลายจากที่ไกล
และจะทรงผิวปากเรียกพวกเขามาจากปลายแผ่นดินโลก: และดูเถิด พวกเขามาอย่างรวดเร็วฉับไว
อิสยาห์ 5:20-26

ธงสัญญาของพระเจ้า (คือหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน) ถูกชูขึ้นเป็นธงสัญญา ณ
เวลาที่กฎหมายวันอาทิตย์จะมาถึงในไม่ช้า ซึ่งเป็นเวลาที่
“ความกริ้วของพระยาห์เวห์ได้ลุกขึ้นต่อชนชาติของพระองค์” และพระองค์ทรง “เหยียดพระหัตถ์ออกต่อสู้เขา”
และ “ทรงประหารเขา” และ “ซากศพของพวกเขาจะถูกฉีกทิ้งอยู่ท่ามกลางถนนหนทาง”
ท่ามกลางถนนหนทางนั้นคือถนนของกรุงเยรูซาเล็ม
เมื่อทูตสวรรค์ผู้ทำลายล้างในเอเสเคียลบทที่เก้าได้รับบัญชาให้ออกไป “และจงประหารเกิด
อย่าให้ตาของเจ้าสสาร และอย่าได้เมตตาเลย จงฆ่าเสียให้สิ้นทั้งคนแก่และคนหนุ่ม ทั้งหญิงพรหมจารี เด็กเล็ก
และผู้หญิง แต่จงอย่าเข้าใกล้ผู้ใดที่มีเครื่องหมายนั้น และจงเริ่มต้นที่สถานนมัสการของเรา”
แล้วพวกเขา ก็เริ่มต้นที่พวกผู้เฒ่าซึ่งอยู่หน้าพระนิเวศนั้น “พวกผู้เฒ่า” ของเอเสเคียล
ซึ่งซิสเตอร์ไวท์กล่าวว่า เป็นผู้สมควรจะเป็นผู้พิทักษ์ประชาระนั้น ก็คือ “คนเมาของเอฟราอิม” ในอิสยาห์ ผู้ซึ่ง
“กลับตาลปัตรสิ่งทั้งหลาย” ในบทที่ยีสิบแปดและยีสิบเก้า

ในบทที่ห้า พวกเขาคือผู้ที่ “เก่งกล้าในการตีมเหล่าองุ่น และเป็นคนมีกำลังในการผสมสุราแรง:
ซึ่งให้คนอธรรมเป็นคนชอบธรรมเพราะสินจ้าง” ด้วยการตีพิมพ์หนังสือ Questions on Doctrine
พวกผู้อาวุโสในสมัยโบราณได้ตีพิมพ์จากถ้วยแห่งโปรเตสแตนต์นอกรีต
และได้นำเสนอข่าวประเสริฐเทียมเท็จเรื่องความชอบธรรม ซึ่งอ้างว่ามนุษย์ไม่อาจได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ได้
ว่าพระคริสต์ทรงเป็นผู้แทนของเรา แต่ไม่ใช่แบบอย่างของเรา ในการกระทำเช่นนี้
หนังสือเล่มนั้นได้ให้คนอธรรมเป็นคนชอบธรรม
เพื่อรางวัลแห่งการได้รับการยอมรับท่ามกลางคริสตจักรที่ล้มลงแล้วทั้งหลายของโปรเตสแตนต์นอกรีต
ข้อความตอนนี้กำลังระบุถึงการพิพากษาสุดท้ายของพวกเขา และเหตุแห่งการพิพากษานั้นคือพวกเขา
“ได้ดูหมิ่นพระวาระขององค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล” พวกเขาได้กระทำเช่นนี้โดยปฏิเสธความเข้าใจเรื่อง
“เครื่องบูชาประจำวัน” ซึ่งถูกนำเสนอโดยบรรดาผู้ที่ประกาศเสียงร้องแห่งโหม่งแห่งการพิพากษา
และโดยการตีพิมพ์จากถ้วยแห่งโปรเตสแตนต์นอกรีต

ในข้อความตอนนั้น พวกเขากลับเอาสิ่งทีหวานให้เป็นขม และเอาสิ่งทีขมให้เป็นหวาน
ข่าวสารที่อยู่ในพระหัตถ์ของทูตสวรรค์เมื่อพระองค์เสด็จลงมาขึ้นหวาน แต่บทสรุปของข่าวสารนั้นขม
พวกเขาโต้แย้งว่าข่าวสารฝนชุกปลายฤดูที่แท้จริงซึ่งเริ่มต้นเมื่อทูตสวรรค์เสด็จลงมาขึ้นเป็นขม
และเมื่อถึงบทสรุป พวกเขา กลับชี้ว่าข่าวสารสันติสุขและความปลอดภัยอันเป็นเท็จนั้นเป็นสิ่งหวาน
เพราะพวกเขาไม่อาจยับยั้งตนเองจากการพลิกสิ่งทั้งปวงให้กลับตาลปัตรได้

ตอนแห่งพระคัมภีร์ที่ความบาปนี้ถูกเป็นภาพแทนไว้ นั่นอยู่ในช่วงปลายแห่งเวลาทดลองร่วมของพวกเขา ดังนั้นจึงเหมาะสมที่จะเห็นได้ว่าการกระทำของพวกเขาที่ระบุงานของชาตนาแห่งลัทธินอกศาสนาเป็นงานของพระคริสต์นั้น เป็นภาพคู่ขนานเชิงพยากรณ์กับบาปที่ไม่อาจให้อภัยได้

ซึ่งคือการระบุงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นงานของชาตนา การนำ "คำมสา" ไปไว้ในคนรุ่นที่สามของแอดเวนติสม์ได้จัดเตรียมตรรกะพื้นฐานสำหรับชาวสารณปลายฤดูอันเท็จของพวกเขา

และในที่สุดก็นำความลุ่มหลงอย่างแรงกล้ามาสู่พวกเขา

ตอนแห่งพระคัมภีร์เดียวกันนั้นเองที่มีลเลอร์มาเข้าใจความหมายที่ถูกต้องของ "สิ่งถวายเนื่องนิตย์"

ซึ่งเป็นที่ที่พวกเขาถูกพรรณนาว่าถูกโค่นล้มลง.

อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านไม่ว่าโดยทางใด ๆ เพราะว่ามันจะยังไม่ถึง

เว้นแต่จะมีการละทิ้งความเชื่อเกิดขึ้นก่อน และมนุษย์แห่งบาปนั้นจะถูกสำแดง คือบุตรแห่งความพินาศ

ผู้ซึ่งขัดขืนและยกตนขึ้นเหนือทุกสิ่งที่ได้ชื่อว่าเป็นพระเจ้า หรือเป็นที่นมัสการ

จนถึงกับนั่งในพระวิหารของพระเจ้า แสดงตนว่าเป็นพระเจ้า ท่านจำไม่ได้หรือว่า เมื่อข้าพเจ้ายังอยู่กับท่าน

ข้าพเจ้าได้บอกสิ่งเหล่านี้แก่ท่านแล้ว และบัดนี้ท่านก็รู้แล้วว่าสิ่งใดที่ยับยั้งเขาไว้

เพื่อให้เขาถูกสำแดงในเวลาของเขา เพราะว่าธรรมเนียมล้าลึกแห่งความอธรรมก็กำลังทำงานอยู่แล้ว

มีแต่ผู้ที่ยับยั้งอยู่ในเวลานี้เท่านั้นที่จะยังยับยั้งต่อไป จนกว่าเขาจะถูกนำออกไปให้พ้นทาง

แล้วผู้ธรรมคนนั้นจะถูกสำแดง ผู้ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงผลาญเสียด้วยลมแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์

และจะทรงทำลายเสียด้วยความรุ่งโรจน์แห่งการเสด็จมาของพระองค์

คือผู้นั้นผู้ซึ่งการมาของเขาเป็นไปตามการทำงานของชาตนา พร้อมด้วยฤทธิ์เดช เครื่องหมายสำคัญ

และการอัศจรรย์อันเท็จทั้งสิ้น

และด้วยกลอุบายแห่งความอธรรมทุกอย่างท่ามกลางคนเหล่านั้นที่กำลังพินาศ

เพราะเขามีได้รับความรักในความจริงเพื่อจะได้รอด และเพราะเหตุนี้

พระเจ้าจึงทรงส่งความลุ่มหลงอย่างรุนแรงมาเหนือเขา เพื่อให้เขาเชื่อความเท็จ

เพื่อคนทั้งปวงที่ไม่เชื่อความจริง แต่ยินดีในความอธรรมจะต้องถูกพิพากษาลงโทษ 2 เธสะโลนิกา 2:3-12

บรรดาผู้เผยพระวจนะกล่าวถึงวาระสุดท้ายมากกว่าประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์ใด ๆ ที่มาก่อนหน้านั้น

และข้อนี้ก็เป็นจริงสำหรับข้อความตอนนี้เป็นเช่นกัน รากฐานมั่นคงของการที่มีลเลอร์มีความรู้เพิ่มพูนขึ้น

ก็เป็นรากฐานมั่นคงของความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นซึ่งมาถึงในปี 1989 ด้วย

เพราะความเข้าใจอันถูกต้องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่สัมพันธ์กับ "เครื่องบูชาประจำวัน" นั้น

อธิบายประวัติศาสตร์ของข้อที่สี่สิบและสี่สิบเอ็ดแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด สิ่งนี้ซึ่งนี้หมายความก็คือ หากนักศึกษา

คำพยากรณ์คนหนึ่งไม่เข้าใจบทบาทของลัทธินอกศาสนาและความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ของมันกับโรมของสันตะปาปาแล้ว นักศึกษาผู้นั้นก็จะไม่สามารถตระหนักได้ว่า

งานในการยับยั้งการผงาดขึ้นของอำนาจสันตะปาปาก่อนเป็นอันดับแรก

และต่อมานั้นในการสถาปนาอำนาจสันตะปาปาให้อยู่บนบัลลังก์แห่งพิภพนั้น

ได้ถูกกระทำให้สำเร็จโดยลัทธินอกศาสนา

ได้ถูกกระทำให้สำเร็จโดยลัทธินอกศาสนา

และงานนั้นเป็นแบบอย่างล่งหน้าถึงบทบาทของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรณ์บทที่สิบสาม

ซึ่งในตอนแรกยับยั้งอำนาจสันตะปาปา แต่แล้วกลับเปลี่ยนแปลงและยกมันขึ้นไว้บนบัลลังก์แห่งพิภพ

บทบาทของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรณ์บทที่สิบสามนั้น ถูกนำเสนอว่าเป็นอนาคตของอเมริกา

เราจะดำเนินการพิจารณาต่อไปเกี่ยวกับการเปิดผนึกความสว่างแห่งแม่น้ำฮิดเดเคลในบทความถัดไปของเรา

เราจะดำเนินการพิจารณาต่อไปเกี่ยวกับการเปิดผนึกความสว่างแห่งแม่น้ำฮิดเดเคลในบทความถัดไปของเรา

"พระองค์ผู้ทรงมองเห็นลึกลงไปได้เปลือกนอก ผู้ทรงอ่านจิตใจของมนุษย์ทั้งปวง

ตรัสถึงบรรดาผู้ที่ได้รับความสว่างอันยิ่งใหญ่ว่า

'เขาทั้งหลายมิได้ทุกข์ใจและตื่นตระหนกเพราะสภาพทางศีลธรรมและฝ่ายจิตวิญญาณของตน' แท้จริงแล้ว

เขาทั้งหลายได้เลือกทางของตนเอง และจิตวิญญาณของเขาก็ยินดีในสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนของตน

เราจะเลือกความหลงผิดของเขาทั้งหลายด้วย และจะนำสิ่งที่เขากลัวมาถึงเขา เพราะเมื่อเราเรียก ก็ไม่มีผู้ใดตอบ เมื่อเราพูด เขาทั้งหลายก็ได้ฟัง แต่เขาได้กระทำความชั่วต่อหน้าต่อตาเรา และได้เลือกสิ่งซึ่งเราไม่ได้ยินดี 'พระเจ้าจะทรงส่งความคลุมหลงอย่างแรงกล้ามาถึงเขาทั้งหลาย เพื่อเขาจะได้เชื่อคำมุสา' เพราะเขา 'มิได้รับความรักในความจริง เพื่อเขาจะได้ได้รับความรอด' 'แต่กลับพึงพอใจในความอธรรม' อิสยาห์ 66:3, 4; 2 เธสะโลนิกา 2:11, 10, 12."

"พระอาจารย์จากสวรรค์ทรงถามว่า:

'จะมีความล่อลวงใดที่รุนแรงยิ่งไปกว่าการหลอกลวงจิตใจด้วยการแสร้งว่า ท่านกำลังก่อสร้างอยู่บนรากฐานที่ถูกต้อ และพระเจ้าทรงยอมรับกิจการของท่าน ทั้งที่ในความเป็นจริง ท่านกำลังดำเนินหลายสิ่งตามนโยบายของโลก และกำลังกระทำบาปต่อพระยะโฮวาห์? ใ้ นี่เป็นการล่อลวงครั้งใหญ่ เป็นความหลงผิดอันน่าพิศวง ที่เข้าครอบงำจิตใจ เมื่อมนุษย์ซึ่งครั้งหนึ่งเคยรู้จักความจริง เข้าใจผิดว่ารูปแบบแห่งความพระเจ้าเป็นพระวิญญาณและฤทธิ์อำนาจของสิ่งนั้นเอง; เมื่อเขาทั้งหลายสำคัญว่าตนมีและพรั่งพร้อมด้วยทรัพย์ และไม่ขาดสิ่งใดเลย ทั้งที่ในความเป็นจริง พวกเขาขัดสนทุกสิ่ง.'"

"พระเจ้ามิได้ทรงเปลี่ยนแปลงพระทัยต่อผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ ผู้ซึ่งกำลังรักษาอาการของตนให้ปราศจากมลทิน แต่มีคนเป็นอันมากกำลังร้องว่า 'สันติสุขและความปลอดภัย' ในขณะที่ความพินาศนับพันกำลังมาถึงพวกเขา หากปราศจากการกลับใจอย่างสิ้นเชิง หากมนุษย์ไม่ถ่อมใจลงด้วยการสารภาพ และรับเอาความจริงตามที่มีอยู่ในพระเยซู พวกเขาจะไม่มีวันได้เข้าสวรรค์ เมื่อการชำระให้บริสุทธิ์เกิดขึ้นในท่ามกลางพวกเรา เราจะไมเอนกายอยู่อย่างสบายอีกต่อไป พลังโอ้อวดว่าเรามีและเพียบพร้อมด้วยทรัพย์สิ่งของ และไม่ต้องการสิ่งใดเลย"

"ผู้ใดจะกล่าวได้อย่างสัตย์จริงว่า: 'ทองคำของเราได้ผ่านการลองในไฟแล้ว; เสื้อผ้าของเราไร้มลทินจากโลก'?

ข้าพเจ้าเห็นพระอาจารย์ของเราทรงเข้าไปที่อาคารแห่งความชอบธรรมที่เรียกกันเช่นนั้น เมื่อทรงเปลื้องอาภรณ์เหล่านั้นออก พระองค์ก็ทรงเผยให้เห็นความโสโครกที่ซ่อนอยู่เบื้องใต้ แล้วพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า: 'เจ้ามองไม่เห็นหรือว่าพวกเขาได้ปกปิดความมัวหมองและความเนาเปื่อยแห่งอุปนิสัยของตนไว้อย่างเสแสร้งเพียงใด? 'นครที่ซื่อสัตย์ได้กลายเป็นหญิงแพศยาไปได้อย่างไร!' พระนิเวศของพระบิดาของเราได้ถูกทำให้เป็นเรือนค้า เป็นสถานที่ซึ่งการสืบทอดและพระสิริของพระเจ้าได้จากไปแล้ว! ด้วยเหตุนี้จึงมีความอ่อนกำลัง และกำลังก็ขาดไป" Testimonies, volume 8, 249, 250.